



Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Dramatická výchova jako forma prevence patologických jevů na základní škole

Autor práce: Jana Sedláčková

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Mgr. Jiří Pokorný

Datum: 22. 8. 2015

Bakalářská práce splňuje po formální stránce požadované náležitosti – rozsah, počet použitých zdrojů (25, z toho 2 elektronické), abstrakt, přílohy.

Teoretická část BP byla po připomínce autorkou BP podstatně rozšířena a doplněna.

V 1. kapitole jsme seznámeni vybranými patologickými jevy na ZŠ a to šikanou, kyberšikanou, obecným kriminálním chováním, závislostním chováním tj. zneužíváním tabákových výrobků, užíváním marihuany, alkoholismem, problémovým hráčstvím.

2. kapitola je zaměřena na primární prevenci.

3. kapitola pak čtenáře seznamuje s dramatickou výchovou a jejím využitím, metodami a konkrétním využitím v ZŠ v Chlumu u Třeboně.

4. teoretická část pak pojednává o pedagogovi volného času a výuce na bázi spolupráce.

5. kapitola – praktická část BP -příprava a realizace inscenace zabývající se patologickými jevy.

Samotná inscenace, která byla vyvrcholením celého projektu jako prvotina práce dětí i vedoucí (zároveň autorky BP), má význam především dovnitř skupiny (upevnění kolektivu, zlepšení vztahů ve skupině, komunikační dovednosti, atd.). Autorský text má všechny znaky a nedostatky textu, který postrádá základní předpoklady pro zdařilou interpretaci. Nezkoušená autorka ve spolupráci s dětmi a zřejmě snaze „vyhovět“ dětem, tj. jejich nápadům, které se tvořily nikoliv prostřednictvím her samotných dětí, ale využily pouze brainstorming, ze kterého pak vznikl základní text. Uspěchanost – text během 4 setkání a nastudování předlohy včetně celé realizace inscenace v průběhu dalších 4 setkání ((každé podle BP v trvání cca 75 minut), se muselo projevit na samotném výsledku. Po formální stránce přinesl uspokojení dětem i vedoucí tj. autorce BP, ale kvalita, včetně použitých prostředků při přípravě a realizaci není ukázkou správného přístupu pedagoga využívajícího dramatickou výchovu. S tím souvisí i samotný „nácvik“ představení, který jak je zřejmé z popisu jednotlivých setkání probíhal tradiční formou „ochotnického“ zkoušení – naučit se, memorovat text.

Při hrách a cvičeních – jak je uvádí autorka - je nutné zpřesnit popis některých her a cvičení, které pro laika nejsou zcela srozumitelné včetně pojmenování – cvičení, hra – např. strana 26 – Lidský stroj, str. 27 Tichá pošta, nejedná se o hru, pokud je popsána způsobem uvedeným v BP. U některých není uvedeno základní rozlišení hra – cvičení, vůbec. Na str. 26 autorka v 1. odstavci - Hry a cvičení, termín cvičení zřejmě opomenula uvádět.

Autorka ve svém projektu poměrně často zaměňuje odborné termíny používané v DV např. inscenace (celek, který se uvádí x krát) a představení (jednotlivá uvedení inscenace), obsah/děj (není totéž), případně odborné termíny za obecné významy - např. kousek představení, pasáže (etuda, situace, výstup, scéna/nikoliv kulisa/), prostor pro další postavu (dramaturgická úprava), nácvik představení, zkouška



představení (zkouška inscenace), mediátor (termín se v DV nevyužívá – při realizaci inscenace termín vedoucí, režisér), atd.

Z textu BP (např. str. 30) je zřejmé, že vedoucí nevyužívá při práci s dětmi hry a cvičení, které by směřovaly k hledání tématu, zdokonalení dovedností a vědomostí. Je využívána především pouze technika brainstorming. To je v určitém rozporu se samotným tématem BP.

Informace citované z publikace I. Bečvářové (str. 19) nelze v současné době zobecnit. DV jako samostatný předmět je vyučována i na 1. stupni ZŠ v různých výchovně vzdělávacích programech (na rozdíl od autorky, která uvádí, že předmět DV je až na 2. stupni ZŠ. Pro doplnění mohlo být uvedeno, že DV není zařazena do vzdělávacího programu ZŠ v Chlumu u Třeboně, jako obligatorní, ani neobligatorní předmět.

BP nemá být pouze kompilátem odborných názorů v teoretické části BP. Při jejich zpracování by autor BP měl vyjádřit i svůj názor, opřený o názory autorů, jejichž publikace uvádí a cituje. To např. postrádám na str. 18 a 19, kde autorka předkládá názory na schopnosti, vlastnosti, vymezení role pedagoga DV – má – nemá mít „divadelní kurz“, má být „spoluhráčem“.

I přes zřejmou jazykovou korekturu se v BP objevuje několik drobných chyb, čárky, záměna s/z, ale i chyba ve shodě podmětu s přísudkem (str. 31 – Formou brainstormingu jsme vymyslely první...).

Z celé BP je zřejmá snaha autorky, pečlivě popsat činnost skupiny, se kterou 3 měsíce pracovala. Měsíce, které jak sama píše, byly sice „emočně vypjaté“, na druhé straně „plné nových zkušeností a velmi obohacující“.

Z většího množství výše uvedených připomínek je zřejmé, že ne vše se i přes velkou snahu podařilo, někdy zřejmě i podařilo fakticky, ale autorka ne vše zaznamenala srozumitelně.

Doporučuji bakalářskou práci k obhajobě. Sama bakalářka by měla svou obhajobou potvrdit známku – velmi dobře – dobře.

Mgr. Jiří Pokorný